

Winther: De Herrer maa undskyldbe, at jeg ikke er istand til at tale ret høit, men jeg har derfor ogsaa kun nogle faa Bemærkninger at gjøre. Med Hensyn til alle de Overveielser, som man har gjort angaaende Balancen, da skal jeg sige, at disse ikke interessere mig videre, thi naar man ser et Budget, saaledes som det bliver forelagt her, og naar man saa ser, hvorledes det ser ud, naar det gaar herfra, saa faar man jo i Almindelighed at se, at saadanne Overveielser kun have overmaade Lidt at betyde, ja næsten ere ørkesløse. Der er jo desuden sagt Nok derom fra forskjellige Sider, og jeg skal derfor ikke indlade mig derpaa. Det gaar mig som saamange Andre, at jeg kunde ønske mange Reformers af den Art, som vedrøre Punkter i Finantsloven; men med Hensyn dertil skal jeg fatte mig kort, thi dersom vi blot kunde faae Trediebelen af de Reformers, som det erode Mbrlem, der i dette Dieblik er min Sidemand (Th. Nielsen), udtalte sig for, saa vilde jeg være tilfreds for iaar. Jeg skal iøvrigt blot tilføie, at jeg kan slutte mig til ham saa at sige i Alt, naar jeg undtager den Maade, hvorpaa han mente, at Reformen af de latinske Skoler skulde ske. Deri kan jeg ikke være ganske enig med ham, men jeg er ikke uenig med ham i, at der kan være Anledning til en Reform. Dette skal jeg dog ikke indlade mig videre paa, thi ogsaa i denne Henseende vil der jo senere blive Leilighed til at udtale, hvad man mener. Der har været talt meget om de forskjellige Skattereformer. Med Hensyn dertil vil jeg kun sige een Ting. Jeg har mange Gange gjort Forslag til, at vi skulde affasse Krigstoldskatten, og jeg mener, at dette vilde være den rigtige Maade at begynde paa, thi saasnart som man begynder paa de specielle Poster og vil reformere Loven om Toldavgifter i det Hele taget, ser man jo, hvor vanskeligt det er at røre derved, fordi det berører Systemet i det Hele taget og gjør Forskyrrelse deri. Hvis man derimod vedtog at affasse Krigstoldskatten, bragte man det gamle System tilstede i sin oprindelige Stikkelse, og det forekommer mig at være hensigtsmæssigt, naar man i det Hele taget har isinde at reformere Toldlovgivningen. Jeg vil ikke tale om, at de Poster, som der træffes, f. Ex. Sukker, Kaffe, The og Kaffesurrogater, ere af de Ting, som netop bruges af den store Masse af Befolkningen; jeg kan saa tydelig, som om det var slet idag, huske, hvad det var for et Raisonnement, der blev gjort gjældende i 1864 af David — jeg husker ikke, om han var Finantsminister dengang — og hvorledes han gjorde opmærksom paa, at det var netop saadanne Poster, vi maatte tage i saadanne Tilfælde, det havde desuden den gode Side, at Folk ikke mærkede, at man tog Skat fra dem paa den Maade. Det var et Raisonnement, jeg ikke kunde flaa mig til No med, men de, der ville have, at der skal gøres Noget for at lette den

mindre formuende Del af Befolkningen, forsaavidt det kan ske ved finantsielle Midler, synes mig netop at burde gaa den Vej at begynde med at affasse Krigstoldskatten. Som sagt, der er angaaende Skattereformerne i det Hele taget talt saa vidtløftigt og for mig tilfredsstillende, at jeg ikke skal opholde mig derved. — Der er med Hensyn til Kirke- og Undervisningsministeriets Budget en Besynderlighed, nemlig den, at den erode Minister ønsker et Tilskud af Statskassen paa 138,000 Kr., men der staar ingen Oplysninger om Grunden. Der henvises til Universitetets Budget, men der kan jeg heller ikke finde Noget om Grunden. Det var maaste bedre, om man henviste til det særlige Lovforslag, som er kommet frem i denne Sag, der kan man naturligvis finde al mulig Oplysning. — Det, der egentlig har bevæget mig til at begjære Odet, er mit Ønske om at gjøre en Indsigelse imod en Udtalelse, som fremkom fra det erode Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Det erode Medlem udtalte, som man vil se i Tidenden Spalte 95, at man kunde have Anledning til at betragte vor store Kassebeholdning, i Særdeleshed forsaavidt den var indkommen efter Aaret 1867, som opsparet væsentlig med det Formaal for Die at kunne tilveiebringe de nødvendige Bærker til Hæddelse af Landets Uafhængighed. Jeg veed ikke, hvem det er, der har opsparet denne Kassebeholdning af disse Grunde. Loven af 19de Februar 1864 udtaler sig aldeles ikke om Andet end det, at den vil have, at man paa Grund af den daværende slette finantsielle Tilstand skulde foretage en extraordinær Opkrævning. Den foreløbige Lov har en Indledning ligesom de gamle Anordninger. Det hedder nemlig der: „Da de forhaandenværende Forhold gjøre det nødvendigt at træffe Foranstaltning til en forøget Indtaet for Statskassen, saa have Vi besluttet at paabyde en Krigsskat“. Se, den Gang, da altsaa Krigsskatten blev paabudt, var der Ingen, der havde til Hensigt at den, hvis der kom Overstud deraf i Tiden, skulde anvendes til Anlag af Fæstninger. Saa vi længe frem i Tiden, se vi, at det heller ikke har været Folkethingets Mening, at denne Kassebeholdning skulde bruges dertil, thi lad os huske paa, at det daværende forenede Venstre var villigt til at anlægge Fæstninger, men vilde have, at der skulde opkræves en extraordinær Skat dertil, og vilde ikke have Kassebeholdningen bruat i saadant Diemed. Jeg vil ikke underlægge Regjeringen en saadan Bagtanke, at den har villet lade være at anvende Noget af denne Beholdning, fordi den havde isinde at anlægge faste Bærker. Det tror jeg aldeles ikke har været dens Mening. Det er vistnok kun det erode Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som under de nuværende stedfindende Bevægelser har tænkt sig, at det vilde være en Støtte for den Tver, der vises, naar vi kunne paapege, at der i en Række af Aar har